

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА
21-31/12
Београд

Заштитник грађана
Zaštitnik građana

дел.бр. 23326 датум 17. 9. 2012.

19-09-2012

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Небојша Стефановић, председник

11000 БЕОГРАД
ул. Трг Николе Пашића 13

Поштовани г. председниче Народне скупштине,

У складу са чланом 107. ст. 2. Устава Републике Србије ("Службени гласник РС", бр. 98/2006), односно чланом 18. ст. 1. Закона о Заштитнику грађана („Службени гласник РС“, бр. 79/2005 и 54/2007) и на основу члана 161. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 52/2010 и 13/2011), подносим Народној скупштини:

АМАНДМАНИ
НА
ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О УТВРЂИВАЊУ МАКСИМАЛНЕ ЗАРАДЕ У
ЈАВНОМ СЕКТОРУ

АМАНДМАН I

Наслов Закона у Предлогу закона мења се и гласи:

Закон о утврђивању највишег укупног прихода запослених у јавном сектору

АМАНДМАН II

Члан 1. став 1. Предлога закона мења се и гласи:

Овим законом одређује се највиши укупни приход запослених у јавном сектору остварен из јавних средстава и прихода органа и организација јавног сектора и то у

- свим органима и организацијама Републике Србије (Народна скупштина, председник Републике, Влада, министарства и други органи државне управе; Заштитник грађана, Војска Србије, судови, Високи савет судства, јавно тужилаштво, Државно веће тужилаца, Уставни суд, Народна банка, Државна ревизорска институција и други органи, организације, агенције, директорати, дирекције, уставове, институти, заводи, фондови, канцеларије, савети и други облици организовања за вршење послова Републике Србије чији је рад прописан законом или подзаконским актом донетим на основу закона као што су, Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, Повереник за равноправност, јавно правобранилаштво и слично);
- свим органима и организацијама, предузећима, установама и другим облицима организовања рада чији је оснивач Република Србија;
- свим органима и организацијама аутономне покрајине, као и свим облицима организовања рада чији је оснивач аутономна покрајина;
- свим органима и организацијама јединице локалне самоуправе, и свим облицима организовања рада чији је оснивач јединица локалне самоуправе;
- свим предузећима и другим правним лицима у којима Република, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе има директну или индиректну контролу над више од 50% капитала или више од 50% гласова у управном одбору, као и у
- другим правним лицима у којима јавна средства чине више од 50% укупних прихода

(у даљем тексту: исплатилац прихода).

Став 2 истог члана мења се и гласи:

У случају сумње, одредбе овог члана тумачиће се свеобухватно и без изузетака.

Ставови 3, 4, 5 и 6 истог члана бришу се.

АМАНДМАН III

Члан 2. Предлога закона мења се и гласи:

Највиши укупан приход запосленог у јавном сектору не сме бити виши од износа који се добија множењем највишег коефицијента за положај, утврђеног законом којим се уређују плате државних службеника и намештеника и основице утврђене законом о буџету за текућу годину.

У укупан приход из става 1. овог члана убрајају се основна зарада као и друга примања која у складу са законом којим се уређује рад чине зараду; накнаде за чланство у управним и надзорним и сличним одборима и саветима органа и организација јавног сектора као и других домаћих или страних органа и правних лица у чијим органима се чланство стиче упућивањем из органа или организације јавног сектора, или "по функцији" и други новчани износи које исплаћује исплатилац прихода, укључујући и исплате по основу активности финансираних из средстава страних донација.

АМАНДМАН IV

Члан 6. Предлога закона брише се.

АМАНДМАН V

У члану 7. Предлога закона додаје се први став који гласи:

Запослени у јавном сектору дужан је да исплатиоца прихода у јавном сектору благовремено обавести о максималном износу прихода који исплатилац може да му исплати имајући у виду одредбе овог закона, односно имајући у виду приходе које је остварио од тог или других исплатилаца у текућем месецу.

Први став члана 7. Предлога закона постаје други став, с тим што се у њему реч „зарада“ мења у реч „прихода“.

Досадашњи други став члана 7. Предлога закона мења се и гласи:

Запослени у јавном сектору дужан је да приход који оствари од међународних или страних организација у које је упућен „по функцији“ а који превазилази највиши укупан приход прописан овим законом, уплати на рачун буџета одређен за ту намену у року од 15 дана од дана уплате прихода.

АМАНДМАН VI

У члану 8. Предлога закона реч „зарада“ мења се у реч „прихода“ у одговарајућем падежу и броју.

АМАНДМАН VII

У члану 9. Предлога закона реч „зарада“ мења се у реч „прихода“ у одговарајућем падежу и броју.

АМАНДМАН VIII

У члану 11. Предлога закона реч „зарада“ мења се у „приход“ у одговарајућем падежу и броју, и додаје се став 3 који гласи:

Новчаном казном у износу од 10.000 до 100.000 динара и одузимањем прихода оствареног изнад износа прописаног овим законом казниће се за прекршај запослени у јавном сектору ако исплатиоца прихода не обавести о највећем износу који му може исплатити у текућем месецу, имајући у виду одредбе овог закона.

АМАНДМАН IX

У члану 12 Предлога закона реч „наредног“ мења се у „осам“.

Образложење

Заштитник грађана одлучио је да Народној скупштини предложи ове амандмане имајући у виду да је постојање довољних средстава у буџету Републике Србије материјална основа и услов за остваривање великог броја социјалних, економских, културних, еколошких, политичких, мањинских и других права грађана.

Прихватајући јавно објављене оцене надлежних органа и званичника да је буџет недовољан за нужне издатке, односно да је држава пред банкротом, што би нужно имало изузетно неповољне последице по остваривање права грађана, Заштитник грађана сагледао је одредбе Предлога закона о максималном износу зарада у јавном сектору који је поднела Влада и оценио да је тај Предлог:

- контрадикторан сам себи већ у првом члану, јер изузима огроман број исплатилаца зарада који основном одредбом нису ни обухваћени;
- непотпун јер му је намера да ограничи само зараде, при чему је познато да велики број запослених (државних функционера и службеника) остварује релативно мале зараде, али их „допуњава“ са значајним накнадама за обављање одређених послова у другим органима и организацијама јавног сектора (чланство у управним и надзорним одборима и слично),
- неправичан - арбитреран и дискриминаторан јер од примене закона изузима запослене у одређеним органима и организацијама јавног сектора, или одређена занимања (иначе све до реда органе и организације у којима се према доступним сазнањима већ остварују највиши лични приходи у јавном сектору), при чему такав другачији третман не образлаже нити заснива на било каквим оправданим, принципијелним и јасним разлозима или критеријумима,
- нецелисходан јер би се, услед непотпуности и изузетака примењивао на изузетно ограничен број запослених у јавном сектору, чији приходи нису међу највишима, те се њиме не би могла остварити сврха због које се закон доноси, односно стваран ефекат на буџет.
- По својој природи казнени, имајући у виду све претходне особине и чињеницу да би се односио на мали број запослених у јавном сектору који би били одређени потпуно арбитрерним предлогом Владе.

Образложење појединих амандмана

Амандманом I усаглашава се наслов закона са његовом садржином.

Амандманом II ограничава се не само максимална зарада, већ целокупан приход (који је често већи од зараде) из јавних извора за запослене у јавном сектору и даје правилан (све)обухват исплатилаца зарада у јавном сектору у свему према поретку који одређује Устав Републике Србије - посебно одељак Устава „Уређење власти“, те према важећим органским и другим законима.

Ради веће правне сигурности, даје се и интерпретативна одредба која упућује на свеобухватност при одређивању субјеката на које се овај закон односи. Сви изузеци предвиђени Владином предлогом бришу се како би се постигао циљ закона и спречило повлашћивање било кога.

Амандманом III прописује се шта се сматра приходом и његов највиши месечни износ, ради правне сигурности и постизања сврхе закона.

Амандманом IV брише се још један изузетак о коме је требало да арбитражно одлучује Влада.

Амандманом V уводи се обавеза запосленог у јавном сектору да обавести исплатиоца да се на њега односи ограничење из закона, и у којој мери, без чега би сав терет прибављања података од одлучног значаја за примену закона пао на органе и организације које, посебно имајући у виду позитивне прописе о заштити података о личности, никако не би могле да утврде чињенице од значаја за примену овог закона.

Брише се одредба која временски ограничава примену закона јер је целисходније и рационалније, а тиме и правилније да Народна скупштина, када и ако икада оцени да је сврха закона испуњена, у било које доба, донесе закон о престанку важења овог закона, или га измени.

Амандманима VI и VII усклађују се чланови 8. и 9. са остатком закона.

Амандманом VIII предвиђа се нужна санкција за прекршиоце обавезе обавештавања исплатиоца прихода о кључној чињеници за примену закона.

Амандманом IX усклађује се ступање на снагу закона са одребом Устава која предвиђа да закони ступају на снагу најраније 8 дана од дана објављивања. Сигурно је да нарочитио оправдани разлози који би легитимисали изузетак од тако важног правила које осигурава правну сигурност не постоје, јер би у супротном морало да се закључи да је опасност од финансијског краха државе толика да је примена овог, свакако ванредног закона, ипак узалудна.

У Београду, 17. септембра 2012.